

**Oponentský posudek
disertační práce
Mgr. Kateřiny Veverkové, M.E.S.
na téma**

Kontrolní mechanismy Evropské unie v právu životního prostředí

Práce se zabývá celou škálou různých mechanismů (v práci označovaných za kontrolní, které však lze označit i za implementační) jež mají společné to, že slouží k zajištění náležité normativní i aplikačně prosazovací implementace komunitárních pravidel z oblasti ochrany životního prostředí, tedy k zajištění jejich efektivního vnitrostátního provedení, aplikace a prosazení.

Práce podává kategorizaci těchto mechanismů a jejich základní charakteristiku. Snaží se i o zhodnocení jejich efektivnosti a ve své závěrečné části obsahuje i celou řadu námětů ke zlepšení jejich efektivnosti. Oponent kvituje, že autorka se zabývá i těmi z těchto mechanismů, které se uplatňují již ve fázi tvorby komunitárních enviromentálních předpisů, neboť shodně s autorkou je toho názoru, že základním předpokladem kvalitní vnitrostátní normativní i aplikačně prosazovací implementace těchto předpisů je jejich kvalita a reálná prosaditelnost (implementovatelnost).

V práci nicméně nelze přehlédnout celou řadu formálních i obsahových nedostatků. Mezi ty obsahové lze řadit zejména následující.

- 1) Autorka při charakteristice a posuzování efektivnosti jednotlivých implementačních (kontrolních) mechanismů vychází v zásadě pouze z německé či anglické odborné literatury a téměř vůbec nezohledňuje literaturu českou, která je např. v oblasti vnitrostátních soudních kontrolních mechanismů dosti bohatá (viz. např. P. Černý, V. Dohnal, Přístup k soudům při ochraně životního prostředí, ASPI Publishing, 2004).
- 2) Práci by jistě prospělo, kdyby autorka v části práce obecně pojednávající o nedostacích v transpozici a implementaci komunitárních enviromentálních předpisů (část II. 3) konkrétně poukázala i na případné nedostatky v české transpoziční a implementační praxi.
- 3) Při prezentaci a hodnocení efektivnosti řízení o předběžné otázce jako jednoho z kontrolních (implementačních) mechanismů, autorka zcela pominula rozsudek ESD ve věci Köbler, který řeší otázku, zda v případě kdy

vnitrostátní soud poruší povinnost postoupit předběžnou otázku ESD je odpovědný za škodu způsobenou tímto jednotlivci.

- 4) Podobně při pojednání o mechanismu přímého účinku komunitárních směrnic autorka vůbec nezohledňuje rozsudek ve věci Delena Wells, který řeší přímý účinek EIA směrnice v tzv. triangulárních situacích.
- 5) Autorka se v práci též nevyjadřuje ke specifické formě transpozice a implementace enviromentálních směrnic cestou tzv. enviromentálních dohod. (Viz. Doporučení Komise ES 96/733 týkající se enviromentálních dohod implementujících směrnice ES) Nejde o vhodnější formu implementace než je forma normativní (legislativní)?

Mezi formální nedostatky lze uvést v první řadě nejednotné a často i nedostatečné odkazy na judikaturu ESD.

Přes výše uvedené výhrady lze disertační práci považovat za ještě splňující požadavky kladené na disertační práce.

V Praze dne 16. 11. 2007

Doc. JUDr. Richard Král, PhD. LL.M.